

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

23-02 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van (...) (hierna klager) jegens (...) (hierna verweerster).

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers (lid) en de heer dr. F.C.P. van der Horst (lid).

Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 1 februari 2023 diende klager per papieren post een klachtschrift in inhoudende een klacht over verweerster. Bij gebreke van ontvangst van dit document bij het College, verzocht het College op 16 februari 2023 aan klager om de klacht nogmaals op te sturen. Op 16 februari 2023 ontving het College het klachtschrift via de e-mail.

Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift op 21 februari 2023. Bij e-mail van 22 februari 2023 deelde klager mee het klachtschrift niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend. Op 1 maart 2023 verstrekke klager desgevraagd aanvullende informatie.

Het College verklaarde de klacht op 6 maart 2023 ontvankelijk. Bij brief van 13 maart 2023 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Op 20 maart 2023 ontving het College het klachtschrift dat klager per papieren post had ingediend.

Op 8 april 2023 ontving het College het verweerschrift via de e-mail.

Op 11 mei 2023 berichtte het College aan klager het dossier te hebben bestudeerd en te hebben geconcludeerd dat het incompleet was voor een goede beoordeling van de klachten. Het College stelde klager in de gelegenheid om nog de nodige bescheiden te overleggen ter toelichting op zijn klacht.

Op 21 en 31 mei 2023 verstrekke klager aanvullende informatie.

Op 14 juni 2023 reageerde verweerster op de aanvullende informatie van klager.

Het College besloot vervolgens om in deze zaak een hoorzitting te houden. Partijen werden hierover geïnformeerd bij brief van 26 juni 2023.

Op 30 juli 2023 reageerde klager op de aanvullende informatie van verweerster van 14 juni 2023.

Op 4 augustus 2023 verstrekke verweerster aanvullende informatie.

De hoorzitting vond plaats op 21 augustus 2023 via Microsoft Teams. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat tegelijk met de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

1. Klager is de vader van dochter X, geboren in 1991. De moeder van dochter X is overleden. De rechtbank stelde klager in 2013 aan als de mentor en bewindvoerder van zijn dochter. Klager ziet en belt zijn dochter zeer regelmatig.

2. Dochter X woont in een beschermde woonvoorziening van organisatie Y, een zorginstelling voor mensen met een verstandelijke en/of lichamelijke beperking. Verweerster werkt als gedragsdeskundige bij organisatie Y en was in die hoedanigheid van eind 2021 tot halverwege oktober 2022 betrokken bij de begeleiding van dochter X.

3. Op 25 mei 2021 schreef de zorgmanager van organisatie Y in een e-mail aan een aantal collega's dat zij de zorgen die bij de organisatie bestonden over de relatie tussen klager en zijn dochter, had besproken met Veilig Thuis. Verweerster werkte op dat moment nog niet bij organisatie Y. In het gesprek adviseerde Veilig Thuis aan de zorgmanager over de mogelijkheid van het doen van een melding bij Veilig Thuis en het voeren van een procedure bij de rechtbank om te komen tot een andere mentor en bewindvoerder.

4. In juli 2021 schreef dochter X een brief bij organisatie Y waarin zij samengevat een aantal goede en slechte punten van haar vader benoemde. Zij uitte ook haar ontevredenheid over de gang van zaken over een aantal wensen dat zij had zoals het halen van haar autorijbewijs. Zij voelde zich in haar wensen niet gezien door klager.

5. Op 29 oktober 2021 vond een bespreking plaats bij organisatie Y om het zorgplan van dochter X vast te stellen voor de periode 29 oktober 2021-28 april 2022. Bij dit gesprek waren aanwezig klager, dochter X, verweerster, de persoonlijk begeleider van dochter X en een vertegenwoordiger van het maatschappelijk werk. In het vervolgens opgestelde zorgplan gedateerd 7 november 2021 stond -voor zover hier van belang- het volgende:

'Cliënt veiligheid – Financiën

Dochter X krijgt de financiële ruimte en medewerking van haar vader om haar gewenste plannen uit te kunnen voeren en de benodigde aankopen daarvoor te kunnen doen, zodat zij meer regie ervaart over haar leven. Dochter X krijgt inzicht in haar financiën (betaal- en spaarrekening) zodat zij zelf een overwogen keuze kan maken wat betreft haar besteding en daardoor leert een gezonde financiële situatie te behouden.

Dochter X gaat leren pinnen bij de pinautomaat.

Dochter X gaat leren om te internet bankieren.

Er komt een stappenplan wat betreft de aanschaf van het gewenste witgoed (wasmachine, droger, koelkast en vaatwasser). Hiervoor dienen nog concrete afspraken gemaakt te worden.

(...)

Dochter X behaalt haar rijbewijs.

Dochter X oefent met haar koppel de auto-theorie.

Dochter X plant samen met haar begeleiding haar theorie en theorie-examen.'

6. Bij brief van 13 november 2021 bevestigde het CBR (Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen) aan dochter X dat een reservering voor haar was gemaakt voor het doen van het 'Theorie-examen extra tijd' op 28 februari 2022.

7. Klager ondertekende het zorgplan op 22 november 2021 voor akkoord.

8. Op 10 december 2021 diende verweerster een klacht in bij de rechtbank, sector kanton (Bewind, Mentorschap en Curatele), over het handelen van klager. Zij verzocht samengevat om een onafhankelijke mentor en bewindvoerder aan te stellen voor dochter X. In de brief stond voorts -voor

zover hier van belang- het volgende:

‘Vanuit mijn professionele betrokkenheid komen meerdere zorgen naar voren omtrent het mentorschap en de bewindvoering van dochter X. Deze zorgen komen voort uit het onvoldoende in belang handelen van dochter X, het onvoldoende behartigen van reële wensen van dochter X, het belemmeren van maatschappelijke betrokkenheid en onafhankelijkheid, het beperken van de ontwikkeling van dochter X en ongepast handelen van mentor/bewindvoerder vanuit de eigen normen en waarden. Dochter X worstelt al jaren met een loyaliteitsconflict daar mentor/bewindvoerder ook vader is van dochter X. Uit angst voor het verbreken van de familiale band heeft zij niet eerder haar stem laten horen. Nu is voor haar ‘de maat vol’ en heeft zij haar zorgen en teleurstellingen uit eigen initiatief op papier durven zetten. Deze wens ik met u te delen, zie hiervoor bijlage 1 (*dit is de brief uit juli 2021; CvT*).

De zorgen die u terug kan lezen in de brief van dochter X, zijn zorgen die ik en mijn collega’s, vanuit onze professionele betrokkenheid onderschrijven. Zo wenst dochter X haar autorijbewijs te halen. Dit wordt haar door haar huidige mentor/bewindvoerder ontzegd en beargumenteerd vanuit zijn normen en waarden dat het IQ van dochter X te laag is om examen te doen voor haar autotheorie en/of praktijkexamen. Ook stelt hij als eis dat dochter X naast hem in de auto zelfverzonnen vragen over verkeerssituaties correct moet beantwoorden voordat zij haar autotheorie mag behalen. Dochter X krijgt hierdoor niet de kans om zich te ontwikkelen wat zorgt voor beperkte onafhankelijke deelname aan de maatschappij. Dit is in strijd met haar recht als Nederlands staatsburger. Verder uit dochter X wensen tot het kopen van witgoedapparatuur zoals een vaatwasser, wasmachine en droger. Ook dit wordt dochter X ontzegd door mentor/bewindvoerder, opnieuw beargumenteerd vanuit zijn eigen normen en waarden; dochter X zou namelijk een ‘grootverbruiker’ van wasmiddel zijn, wat slecht is voor het milieu. Dochter X wordt hierdoor belemmerd zich te ontwikkelen in haar zelfstandig functioneren. Tot slot heeft dochter X meermalen verzoeken bij mentor/bewindvoerder ingediend om inzicht te krijgen in haar financiën. Dit is haar tot op heden geweigerd. Mentor/bewindvoerder geeft enkel mondeling te kennen dat er geen sprake is van schulden en van een aanzienlijk bedrag op de spaarrekening. In verdere detail wordt niet getreden.

Reeds ben ik, samen met mijn collega’s en dochter X, met mentor/bewindvoerder in gesprek gegaan over het behartigen van de wensen van dochter X. Hieruit is onvoldoende compromis en geen begrip naar cliënt vanuit mentor/bewindvoerder naar voren gekomen. Daarnaast valt het op dat mentor/bewindvoerder cliënt met minachting voor haar beperking en functioneren benadert. (...)

Toevoeging 10-12-2021:

Deze brief is met mijn cliënt (...) besproken en akkoord voor verzending. Dochter X vertelt dat zij haar mentor/bewindvoerder heeft ingelicht over het feit dat er namens organisatie Y een klacht wordt ingediend. Dochter X vertelt tevens dat sinds hij deze informatie heeft, hij meer welwillendheid laat zien in zijn rol als mentor/bewindvoerder en dat zij per heden inzicht heeft gehad in haar financiën en 1 autorijles heeft mogen volgen, met beloftes voor meer. Dochter X uit twijfels over de intenties waarmee dit compromis is gemaakt.’

9. Op 28 februari 2022 vond een gesprek plaats tussen klager en verweerster in het kader van het voornemen van verweerster om een melding bij Veilig Thuis te doen over klager.

10. Op 31 maart 2022 deed verweerster een melding bij Veilig Thuis van geweldpleging door klager richting zijn dochter. In de melding stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Beschrijf de zorgen en klachten:

(...)

Gehoord en gezien; Verbale agressie door vader jegens betrokkene, die wettelijk vertegenwoordiger is in de vorm van mentorschap en bewindvoering. Het geweld is geobserveerd tijdens telefonisch contact tussen vader en betrokkene op woonlocatie (...) en tijdens MDO-besprekingen.

Signalen vanuit betrokkene; Cliënt vertelt dat vader meermalen per week aan de telefoon 'tiert, schreeuwt en scheldt' en ook bij fysieke contactmomenten dit gedrag laat zien. Dit gedrag is door de jaren heen meermalen geobserveerd door begeleiding. Cliënt heeft een brief geschreven waarin zij onderbouwt de afgelopen 12 jaren 'klein gehouden' te worden door beide ouders, moeder is inmiddels overleden. Cliënt wordt het recht ontzegd over het nemen van eigen beslissingen (witgoed aanschaffen, autorijbewijs halen, en meer). Hierover loopt een procedure bij de rechtbank. Sinds de procedure geeft cliënt aan dat de spanningen tussen haar en vader aanzienlijk zijn opgelopen. Tot het punt waar vader haar bij een bezoek aan haar haren heeft getrokken. Cliënt vertelt dat vader haar de schuld geeft van de procedure bij de rechtbank ondanks het feit dat vanuit organisatie Y meermalen is aangegeven dat het doen van de melding vanuit professionele overwegingen komt. Momenteel is sprake van oplopende spanning bij cliënt voorafgaand aan bezoeken aan vader. Begeleiding heeft samen met betrokkene een veiligheidsplan opgesteld omtrent het contact met vader. Een zorg hierbij is dat mevrouw onvoldoende weerbaar is om ongewenst contact te beëindigen, daarbij is zij beïnvloedbaar en bevindt zij zich in een loyaliteitsconflict.

Samenvattend: De zorgen hebben voornamelijk betrekking op psychische mishandeling door verbale mishandeling waarvan de ernst als ernstig wordt ingeschat. Daarbij heeft mevrouw in gesprek met een begeleider een onthulling fysieke mishandeling gedaan. Mevrouw vertelde hierbij dat vader haar aan haar haren heeft getrokken. Naar inschatting betreft dit een eenmalig incident, de verbale agressie is structureel van aard.

De klachten zijn dat de intenties van de wettelijk vertegenwoordiger als goed worden ingeschat, maar dat de oorzaak van het gedrag voortkomt uit inadequate coping van de wettelijk vertegenwoordiger.

(...)

Wat is er volgens u nodig om de (acute) veiligheid te vergroten en wat heeft u zelf hier al in gedaan?

Zelf gedaan; veiligheidsplan met cliënt opgesteld, gesprek ingepland op 28-02-2022 met vader om zorgen te bespreken; (...)

11. Op 19 april 2022 vond de mondelinge behandeling bij de rechtbank plaats van de klachtbrief uit december 2021. Tijdens de zitting trok verweerster de klacht in.
12. Op 13 oktober 2022 vond een gesprek plaats tussen verweerster en klager bij organisatie Y naar aanleiding van een klacht van klager over het handelen van verweerster. Hierbij waren ook aanwezig de leidinggevende van verweerster en een andere medewerker van organisatie Y.
13. Bij e-mail van 6 november 2022 verzocht klager aan de leidinggevende van verweerster om alle informatie over de rechtszaak uit het dossier van dochter X te verwijderen. Organisatie Y honoreerde dit verzoek.
14. Op 6 december 2022 vond een vervolgesprek plaats tussen klager en de leidinggevende van verweerster. Verweerster was hierbij niet aanwezig.

15. Bij brief van 24 februari 2023 deelde Veilig Thuis aan klager mee dat organisatie Y de melding van 31 maart 2022 bij Veilig Thuis had ingetrokken. De melding was verwijderd uit het systeem van Veilig Thuis.

3. Het standpunt van klager

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. De eerste klacht is dat verweerster leugens over klager heeft verspreid aan de rechtbank en aan Veilig Thuis. Verweerster heeft de meningen van haar collega's als feiten geïnterpreteerd. Het feit dat hij één keer telefonisch boos is geworden op zijn dochter, kwalificeert nog niet als huiselijk geweld.

2. De tweede klacht is dat verweerster de belangen en wensen van haar cliënte, dochter X, terzijde heeft geschoven. Zijn dochter vond een rechtszaak niet nodig. Zij was zelfs een tegenstander van het versturen van de klachtbrief naar de rechtbank. Vóór verzending van de klachtbrief had dochter X bij verweerster ook aangegeven dat zij wilde dat klager haar mentor en bewindvoerder bleef. Ruim voordat verweerster de brief naar de rechtbank stuurde, had klager aan zijn dochter toegezegd haar wensen te zullen inwilligen. Hij had dit zelfs deels al in gang gezet.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten, zakelijk weergegeven en voor zover hier relevant, het volgende naar voren.

1. Verweerster is als gedragsdeskundige verantwoordelijk voor de behandeling van mensen met een beperking of niet aangeboren hersenletsel door middel van mediatieve behandeling. Dochter X was één van de cliënten van verweerster.

2. In juli 2021 heeft dochter X een brief gedeeld met organisatie Y waarin stond hoe zij de situatie met haar vader ervoer. Een oud-collega van verweerster heeft deze brief in een rapportage gedeeld met verweerster. Voorts heeft dochter X haar onvrede over de wettelijke vertegenwoordiging gedeeld in diverse gesprekken met verweerster. Verweerster en dochter X hebben gesproken over de voor- en nadelen van het indienen van een klacht bij de rechtbank. Tijdens de gesprekken is ter sprake gekomen dat klager de brief onder ogen zou krijgen als deze naar de rechtbank zou worden gestuurd. Hoewel dochter X niet in conflict met haar vader wilde komen, heeft zij toch besloten dat de brief als bijlage bij de klachtbrief mocht worden gevoegd. Verweerster heeft de brief vóór verzending voorgelezen aan dochter X waarna deze toestemming gaf voor verzending.

3. Tijdens de mondelinge behandeling van de klacht op 19 april 2022 bij de rechtbank, stelde klager op enig moment voor om elkaar de hand te schudden en alles te laten zoals het was omdat wat hem betreft alles goed was uitgesproken. Onder druk van de rechtbank en in het belang van een toekomstige goede samenwerking en zorgrelatie heeft verweerster hiermee ingestemd. Zij heeft klager de hand geschud en de klacht ingetrokken.

4. Klager heeft nog geen half jaar later een klacht ingediend over verweerster bij organisatie Y. Klager heeft ook niet meegewerkt aan het herstel van de zorgrelatie. Integendeel, hij heeft allerlei eisen gesteld. Hij heeft geëist dat organisatie Y een brief aan Veilig Thuis zou sturen waarin zijn naam werd gezuiverd, dat alle documenten en rapportages die verwezen naar de procedure bij de rechtbank werden verwijderd uit het dossier en dat organisatie Y een brief opstelde waarin werd erkend dat verweerster had gelogen in haar klachtbrief aan de rechtbank.

5. Organisatie Y heeft vervolgens de stukken over de procedure bij de rechtbank verwijderd uit het dossier in het belang van het herstel van de zorgrelatie. Verweerster is hierdoor echter geschaad in haar verdediging omdat zij het dossier niet meer kan inzien en evenmin de benodigde documenten kan overleggen om haar stellingen te onderbouwen.

6. Verweerster bestrijdt dat de klachtbrief bij de rechtbank en de melding bij Veilig Thuis zijn gebaseerd op leugens. Verweerster heeft geen onjuistheden verkondigd en/of leugens verspreid. Klager vermeldt in zijn klachtschrift niet om welke leugens het gaat. De bewijslast ligt wat dat betreft bij hem.

7. Verweerster betwist voorts dat zij niet op verzoek van dochter X heeft gehandeld. Integendeel, zij heeft altijd het belang van dochter X voorop gesteld. De wensen en behoeften van dochter X zijn de leidraad geweest voor verweerster. De brief aan de rechtbank heeft verweerster geschreven naar aanleiding van de brief van dochter X uit juli 2021. Verweerster heeft de brief opgesteld in samenwerking met diverse collega's uit verschillende disciplines.

8. Verweerster heeft met de verzending van de brief aan de rechtbank toepassing gegeven aan de beleidsnotitie van organisatie Y 'Dat beslis ik zelf wel!' gedateerd 17 juni 2015. Op de bladzijdes 10, 11 en 16 van de notitie staat dat zorgverleners alert moeten zijn op de kwaliteit van de wettelijke vertegenwoordiging en zo nodig actie moeten ondernemen om de kwaliteit te verbeteren door afspraken te maken. Bij een wettelijke vertegenwoordiging kan extra toetsing door de rechter worden gevraagd. Organisatie Y is ervoor verantwoordelijk dat cliënten die geen goede beslissingen nemen, worden ondersteund. Organisatie Y helpt zo nodig bij het regelen van goede (wettelijke) vertegenwoordiging en bewaakt dat de belangen van de cliënt goed worden vertegenwoordigd. Als naar het oordeel van organisatie Y de wettelijk vertegenwoordiger de belangen van een cliënt onvoldoende behartigt, verzoekt organisatie Y, na zorgvuldige afweging, aan de rechter om ontslag van de vertegenwoordiger.

9. Verweerster betwist dat ruim voordat de brief aan de rechtbank werd gestuurd, klager heeft beloofd aan alle wensen van zijn dochter tegemoet te komen en dat hij dit deels in gang heeft gezet. Wat wél is gebeurd, is dat met klager is gesproken over het inzage geven aan zijn dochter in haar financiën en dat zij zelf mocht pinnen. Echter, dit bleven vage toezeggingen. Concrete afspraken zijn niet gemaakt. Klager weigerde dit. Hoewel ten tijde van de verzending van de klachtbrief klager aan zijn dochter enig inzicht in haar financiën heeft gegeven en zij één rijles had gevolgd, heeft dochter X ingestemd met de verzending van de klachtbrief. Hiermee heeft zij ook haar akkoord gegeven op de aanstelling van een onafhankelijk wettelijk vertegenwoordiger. Dochter X heeft verweerster niet gewezen op zaken die niet klopten in de klachtbrief van december 2021.

10. Klager heeft niet bewezen dat zijn dochter vóór de verzending van de klachtbrief aan de rechtbank aan verweerster heeft kenbaar gemaakt dat zij wilde dat haar vader haar mentor en bewindvoerder bleef.

11. Verweerster is van mening dat dochter X in staat was om haar wensen kenbaar te maken en haar onvrede over de wettelijke vertegenwoordiging. De professionele inschatting was dat dochter X op cognitief en emotioneel gebied onvoldoende vaardig was om haar eigen belangen zelfstandig te verdedigen bij de rechtbank. Vandaar dat in overleg met haar is besloten dat organisatie Y een brief zou sturen aan de rechtbank met de zorgen over de wettelijke vertegenwoordiging en dat de brief van dochter X uit juli 2021 zou worden meegestuurd als bijlage.

12. Uit de notulen van een gesprek op 15 juni 2021 met zes medewerkers van organisatie Y blijkt al dat dochter X een moeizame relatie had met haar vader. Verweerster was niet aanwezig bij dit

gesprek. Verweerster beschikt niet over andere rapportages of gespreksverslagen waaruit dit standpunt van dochter X blijkt. Dit wordt veroorzaakt doordat op verzoek van klager alle stukken over de procedure bij de rechtbank uit het dossier zijn verwijderd. Verweerster kan haar standpunt dus niet nader onderbouwen.

13. Verweerster heeft de meldcode gevolgd bij het doen van haar melding bij Veilig Thuis op 31 maart 2022. Hieraan lagen ten grondslag: structurele verbale agressie van klager, een eenmalig signaal van fysieke agressie (aan de haren trekken) en meerdere signalen van angst voor klager. Voorafgaand aan de melding heeft verweerster de signalen besproken met klager waarbij aan hem het voornemen is kenbaar gemaakt om een melding te doen. Verweerster heeft voorts voorafgaand aan de melding, de casus anoniem voorgelegd aan Veilig Thuis. De betrokken medewerker heeft haar toen geadviseerd om een melding te doen. Veilig Thuis heeft na ontvangst van de melding geadviseerd om eerst te trachten om het conflict tussen dochter X en haar vader op te lossen binnen organisatie Y, en om geen externe partij in te schakelen. In navolging hiervan heeft de persoonlijk begeleider van dochter X samen met haar veiligheidsafspraken gemaakt in het contact met haar vader. Na enige tijd heeft dochter X aan de persoonlijk begeleider gevraagd om de veiligheidsafspraken te beëindigen. In overleg met haar is vervolgens afgesproken om na vier weken de bezoeken van dochter X aan haar vader te evalueren. Na die vier weken zijn, in overleg met dochter X, de veiligheidsafspraken komen te vervallen.

14. De zorgmanager van de woonlocatie heeft in mei 2021, voordat verweerster bij deze zaak betrokken is geraakt, ook al contact gezocht met Veilig Thuis vanwege vermoedens van geweld tussen dochter X en klager.

15. In het gesprek op 13 oktober 2022 dat plaatsvond naar aanleiding van de klacht die klager over haar had ingediend bij organisatie Y, heeft verweerster niet toegegeven -zoals klager stelt- dat zij dingen op papier heeft gezet die niet stroken met de werkelijkheid. Zij heeft in dit gesprek alleen verklaard dat het woord 'minachting' van klager richting zijn dochter -zoals verwoord in de brief aan de rechtbank- verkeerd was gekozen en dat het woord 'denigrerend' passender zou zijn geweest. Verweerster heeft hiervoor haar excuses aangeboden aan klager.

16. Juist vanwege de gevoeligheid van deze casus heeft verweerster zich toetsbaar opgesteld tijdens de procedure bij de rechtbank. Zij heeft de samenwerking gezocht met de zorgmanager, de coördinerend begeleider en de persoonlijk begeleider(s) op de woonlocatie van dochter X. Zij heeft ook het maatschappelijk werk betrokken bij de zaak, en de casus ingebracht bij haar werkbegeleiding en haar manager. Tot slot heeft verweerster overlegd met de afdeling Kwaliteit en Zorgverlening van organisatie Y.

17. Wat betreft het scheiden van feiten en meningen, merkt verweerster op dat artikel 31, tweede lid van de Beroepscode NVO deze eis stelt ten aanzien van de dossiervorming van de pedagoog. Deze verplichting ziet niet op de communicatie naar externe partijen zoals de rechtbank en Veilig Thuis.

18. Resumerend is verweerster van mening dat zij zich heeft gedragen zoals van een bekwaam en redelijk handelend gedragsdeskundige mocht worden verwacht.

19. Verweerster voegt bij haar verweerschrift drie verklaringen gedateerd 6 april 2023. Hierin verklaren twee collega's van verweerster dat deze actief overleg heeft gezocht en zich toetsbaar heeft opgesteld in de zaak van dochter X. De collega's stonden inhoudelijk achter de genomen stappen van verweerster wat betreft de klachtbrief naar de rechtbank en de melding bij Veilig Thuis. De derde verklaring is afkomstig van een collega-gedragsdeskundige bij organisatie Y. Zij verklaart dat verweerster de zaak van dochter X tijdens de werkoverleggen met haar een aantal keer heeft ingebracht. Verweerster heeft haar overwegingen door haar collega laten toetsen en de gegeven

feedback meegenomen in het verdere proces.

5. Nadere informatie van klager

In replek op het verweerschrift deelt klager samengevat nog het volgende mee.

1. Uit het door hem op 22 november 2021 ondertekende zorgplan blijkt dat het nakomen van alle wensen van dochter X al door hem was toegezegd voordat verweerster de klachtbrief naar de rechtbank heeft gestuurd. Vóór 10 december 2021 heeft dochter X al haar eerste rijles gehad. Hij heeft dan ook niet geweigerd om hierover concrete afspraken te maken, zoals verweerster stelt. Verweerster heeft hierover dus wel degelijk gelogen in de klachtbrief aan de rechtbank.
2. Dochter X heeft na indiening van de klachtbrief in december 2021 op schrift gesteld dat zij wilde dat klager haar mentor en wettelijk bewindvoerder bleef. Deze verklaring van zijn dochter heeft klager gevoegd bij zijn reactie aan de rechtbank van 3 januari 2022 op de klachtbrief. Hieruit blijkt volgens klager dat verweerster niet in het belang van of op verzoek van zijn dochter heeft gehandeld.

6. Nadere informatie van verweerster

In dupliek op het verweerschrift deelt verweerster samengevat nog het volgende mee.

1. Verweerster betwist de juistheid van alle stellingen die klager in replek naar voren heeft gebracht. Zij heeft geen onjuiste informatie verstrekt. Verweerster merkt voorts op dat het in deze procedure gaat om de vraag of zij strijdig met de Beroepscode NVO heeft gehandeld, en niet of zij al dan niet onjuiste informatie heeft verstrekt.
2. In het zorgplan van 7 november 2021 staat niet meer dan de toezegging van klager dat hij zijn dochter zou leren pinnen bij de pinautomaat en haar zou leren om te internetbankieren. Verweerster wilde vervolgens een (stappen)plan opstellen om dit te concretiseren maar dit hield klager tegen. Uit de opmerking in het zorgplan over het witgoed blijkt dat klager alleen een toezegging heeft gedaan maar dat de afspraken hierover nog moesten worden gemaakt.
3. Verweerster heeft de klachtbrief op 10 december 2021 naar de rechtbank verstuurd omdat concrete afspraken uitbleven nadat het zorgplan was opgesteld. De enige zaken die vóór de verzending van de brief in gang waren gezet, waren de aanvraag voor het theorie-examen voor dochter X en een eerste rijles.
4. Verweerster heeft de brief verstuurd met instemming en goedkeuring van dochter X. Verweerster heeft pas bij de mondelinge behandeling van de klachtbrief bij de rechtbank op 19 april 2022 vernomen dat dochter X alsnog wilde dat klager haar mentor en bewindvoerder bleef.
5. Verweerster had ten tijde van de verzending van de klachtbrief het algemeen functioneren van klager voor ogen. Zij wilde dat dochter X de mogelijkheid kreeg om zich te ontwikkelen en te ontdekken waartoe zij wel/niet in staat is. Verweerster en organisatie Y zijn van mening dat klager zijn dochter onvoldoende zelf liet ontdekken hoe ver haar mogelijkheden reikten en waar haar grenzen lagen. Hierdoor werd en wordt zij beperkt in haar ontwikkeling om zelfstandig te kunnen functioneren.
6. Spijtig genoeg is het functioneren van klager als mentor en bewindvoerder niet (veel) verbeterd. Klager is zijn toezeggingen, onder meer gedaan in de procedure bij de rechtbank, niet nagekomen.

7. Nadere informatie van klager

De Procedure Meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling van organisatie Y gedateerd 9 juli 2019, bepaalt bij stap 3 (bladzijde 9) dat de melder de signalen moet bespreken met de cliënt/vertegenwoordiger voordat een melding wordt gedaan bij Veilig Thuis. Dit overleg heeft niet plaatsgevonden. Klager moest op 28 februari 2022 langskomen bij verweerster. Verweerster heeft toen slechts drie zinnen gewijd aan de voorgenomen melding.

8. De hoorzitting

1. Klager brengt in de hoorzitting van 21 augustus 2023 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

1.1. Klager en zijn dochter waren behoorlijk van slag in de periode tussen de verzending van de brief aan de rechtbank op 10 december 2021 en de zitting bij de rechtbank op 19 april 2022. Verweerster heeft veel schade aangericht, ook al wil hij geloven dat dit met de beste bedoelingen gebeurde.

1.2. Klager noemt de volgende leugens van verweerster in de brief van 10 december 2021 aan de rechter. Klager zou als eis stellen dat zijn dochter naast hem in de auto zelfverzonnen vragen over verkeerssituaties correct moet beantwoorden voordat zij haar autotheorie mag halen. Deze eis heeft hij nooit gesteld. Voorts heeft zijn dochter niet *op eigen initiatief* haar zorgen en teleurstellingen in juli 2021 op papier durven zetten. Integendeel, er was zware druk op haar uitgeoefend. Klager heeft zijn dochter evenmin de aanschaf ontzegd van witgoedapparatuur zoals een vaatwasmachine, wasmachine en droger. In maart 2022 is een vaatwasmachine aangeschaft. De wasmachine is een ander verhaal. Echter, wanneer iemand niet weet hoe het zit, moeten geen conclusies worden getrokken en deze moeten zeker niet worden gecommuniceerd naar externe instanties zoals de rechtbank. Hij heeft nooit gezegd dat zijn dochter geen wasmachine en droger mocht hebben omdat dit slecht was voor het milieu. Hij heeft evenmin geweigerd dat zijn dochter inzicht kreeg in haar financiën. Hij heeft zelf ingebracht dat zijn dochter toe was aan het leren van internetbankieren. Er was geen sprake van *onvoldoende compromis* van zijn kant, zoals verweerster schrijft. Uit het Zorgplan, dat hij op 22 november 2021 ondertekende, blijkt dat hij alles heeft toegezegd en dat al zaken in gang waren gezet voordat verweerster de brief naar de rechtbank stuurde. Het theorie-examen auto was aangevraagd en zijn dochter had een autorijles gehad.

1.3. Verweerster heeft voorts in de melding bij Veilig Thuis de volgende leugens opgenomen. Allereerst heeft zij geen 'geweld geobserveerd' tijdens telefonisch contact tussen hem en zijn dochter en tijdens MDO-besprekingen. Dit heeft namelijk niet plaatsgevonden. De tweede leugen is dat hij fysiek geweld heeft gebruikt door aan de haren van zijn dochter te trekken. Hij heeft met zijn dochter het afscheidsritueel dat hij zijn hand op haar hoofd legt en dan gedag zegt. Dit is geen aan de haren trekken. Het is ook niet waar dat hij meerdere malen per week aan de telefoon 'tiert, schreeuwt en scheldt' en dat hij dit ook doet bij fysieke contactmomenten. Verweerster schrijft dat zij haar zorgen op 28 februari 2022 met hem heeft besproken. Dit waren slechts de volgende drie zinnen: 'Fijn, dat u zo snel kon komen, gaat u zitten', 'Wij gaan een melding maken bij Veilig Thuis' en -in reactie op klagers vraag wat er aan de hand was- 'Mag ik niet zeggen, dat is privacy'. Hij kwalificeert dit niet als het bespreken van zorgen. Hij heeft evenmin tegenover verweerster zijn gedrag verantwoord door te zeggen dat de emoties bij hem hoog oplopen wanneer hij het idee heeft niet alle informatie te krijgen over de zorg voor zijn dochter. Het is ook niet waar dat zijn dochter 'de angst heeft geuit dat haar vader op de hoogte zou worden gebracht van de melding en dat hij dan nog bozer zou worden', zoals verweerster schrijft. Zijn dochter is een volwassen vrouw. De laatste leugen is, dat verweerster van Veilig Thuis verwacht dat deze instantie de rechtbank adviseert over 'het functioneren van vader als wettelijk vertegenwoordiger'.

2. Verweerster brengt in de hoorzitting van 21 augustus 2023 -voor zover hier van belang- nog het

volgende naar voren.

2.1. Zij doet alles uit het hoofd vandaag. Zij heeft geen rapportages en dergelijke om op terug te vallen omdat deze op verzoek van klager zijn vernietigd.

2.2. In het gesprek op 28 februari 2022 met klager heeft zij vrij snel gezegd dat de organisatie een melding bij Veilig Thuis zou doen vanwege de zorgen die bestonden over het contact tussen klager en zijn dochter, en dat het zowel bezoeken als telefonisch contact betrof. Op verzoek van klagers dochter is zij daarbij niet in detail getreden. Verweerster begrijpt dat dit heel vervelend was voor klager. Klager noemde toen zelf als voorbeeld een telefoongesprek waarin hij had gescholden en getierd tegen zijn dochter. Verweerster is hier dieper op ingegaan omdat klager hierover zelf was begonnen. Zij vroeg hem naar de aanleiding van dit gedrag waarop hij antwoordde dat hij het idee had dat de organisatie informatie achterhield, dat dingen stiekem gebeurden en dat hij zich zorgen maakte over de intenties van de begeleiding. Daarop heeft zij gezegd dat zij begreep dat dit hoog opliep bij hem. Zij vroeg hem om dit niet naar zijn dochter uit te spreken maar naar de begeleiding. De conclusie van het gesprek was dat klager voortaan de begeleiding zou bellen. Achteraf bezien, was het beter geweest als zij tijdens het gesprek alles op tafel had gelegd. De melding zou toch bij hem terecht komen. Zij weet niet meer zeker of zij het woord 'privacy' heeft gebruikt.

2.3. De doelen in het zorgplan van dochter X zijn de doelen die zij wil bereiken. Er bestond echter een verschil in visie tussen klager en dochter over wat zij wilde leren. Klager ging in de rol van mentor en bewindvoerder de ontwikkeling van zijn dochter tegen. In het zorgplan stond bijvoorbeeld dat de dochter ging leren internetbankieren. Dan worden daarover concrete afspraken gemaakt. Wat is de eerste stap? Is dat een app openen en daarmee samen oefenen? Of gaat dochter X het eerst zelf doen en wordt daarna geëvalueerd? De organisatie liep op dit punt vast in het gesprek met klager. Klager deed algemene toezeggingen en als de organisatie iets meer de diepte in wilde gaan, liep het gesprek vast. Verweerster doelt dan op zaken als het vaststellen van de eerste stap, het tijdsbestek dat daaraan hangt, welk doel bereikt wil worden en wie wat oppakt. De organisatie kent geen beleid om te leren internetbankieren. Over de vormgeving hiervan moest met elkaar in gesprek worden gegaan. Met deze aanpak wordt de doelgroep zelfstandiger gemaakt.

2.4. In het gesprek op 29 oktober 2021 over het zorgplan was ook het maatschappelijk werk aangesloten vanwege de wat complexe relatie tussen klager en zijn dochter. Dit is niet de standaard.

2.5. Al voordat verweerster in dienst trad bij organisatie Y, bestonden zorgen over de relatie tussen dochter X en klager in zijn rol van mentor en bewindvoerder. Haar oud-collega-gedragskundige, de zorgmanager, het maatschappelijk werk en de persoonlijk begeleiders hadden hierover overlegd en anoniem advies ingewonnen bij Veilig Thuis. Bij verweersters indiensttreding kreeg zij de zaak overgedragen met het verzoek om een verzoek in te dienen bij de rechtbank om het mentorschap te beëindigen. Dit voelde bij haar niet goed omdat zij klager en dochter niet kende en zij begreep dat het om een grote stap ging. Daarom voerde zij meerdere gesprekken met de dochter en las zij de brief van de dochter. Hieruit kwam naar voren dat de dochter heel ontevreden was over hoe het ging en dat zij wilde dat iets zou veranderen. Dochter X had het gevoel dat niemand naar haar luisterde. De volgende stap was de bespreking van het zorgplan op 29 oktober 2021. Dit gesprek liep al vrij snel spaak. Voor verweerster was toen duidelijk dat klager, in zijn rol van mentor, handelde vanuit zijn eigen normen en waarden. Zo zei hij zelf dat als zijn dochter haar rijbewijs wilde halen, zij eerst een paar keer met hem mee moest in de auto en hem vertellen welke verkeersborden wat betekenden. Het klopt dat uiteindelijk een vaatwasser is aangeschaft, maar klager stelde dat zijn dochter niet goed kon omgaan met het andere witgoed. Zij gebruikte veel te veel wasmiddel. Er was dus geen toegevoegde waarde om deze spullen aan te schaffen.

2.6. Verweerster heeft altijd met de beste intenties gehandeld en in het belang van dochter X. Zij

maakte daarbij de inschatting dat de dochter goed had nagedacht over de verzending van de brief, goed kon reflecteren en tot op zekere hoogte de gevolgen kon inschatten. Achteraf is gebleken, dat de relatie tussen klager en zijn dochter buitenproportioneel verstoord is geraakt met de brief aan de rechtbank. Verweerster vermoedt dat dochter X zich daarom later schriftelijk heeft teruggetrokken. Dit neemt niet weg dat de brief op verzoek van de dochter is geschreven. Dochter X wilde dat de brief werd verstuurd, ook na het overleg op 29 oktober 2021 en na de toezegging van klager dat zij haar theorie-examen mocht halen. Verweerster heeft de brief vóór verzending voorgelezen en dochter X gaf mondelinge toestemming om de brief te versturen met een enkele toevoeging. Deze staat onderaan de brief in cursief en is gedateerd 10 december 2021.

2.7. Verweerster heeft de mondelinge toestemming van dochter X vermeld in haar rapportage in het dossier. Deze is later uit het dossier verwijderd op verzoek van klager.

9. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden. Op 1 september 2021 is een aangepaste versie van de Beroepscode in werking getreden. Op de onderhavige klacht is de aangepaste Beroepscode 2017 van toepassing omdat de gedragingen waarover wordt geklaagd, plaatsvonden na 1 september 2021.

Artikel 8 van de Beroepscode (Passend belang hechten aan de mening van de wilsonbekwame cliënt) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘In alle gevallen waarin de pedagoog zijn verplichtingen op grond artikel 5 of 6 nakomt jegens de (wettelijk) vertegenwoordiger(s), draagt hij er zorg voor dat de cliënt in de gelegenheid wordt gesteld zijn mening kenbaar te maken. De pedagoog legt deze mening vast in het dossier. De pedagoog hecht aan de mening van de cliënt passend belang, in overeenstemming met de leeftijd en het ontwikkelingsniveau van de cliënt.’

Artikel 10 van de Beroepscode (Zorgvuldigheid) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘3. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder.’

10. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van het handelen van de pedagoog er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. Voor het College staat vast dat zowel klager als verweerster steeds in het belang van dochter X heeft gehandeld. Aan de goede bedoelingen van verweerster noch van klager wordt getwijfeld. Het moet voorts ingrijpend zijn geweest voor klager om te worden geconfronteerd met een verzoek aan de rechtbank om in zijn plaats een onafhankelijk bewindvoerder en mentor voor zijn dochter aan te stellen, en met een melding bij Veilig Thuis van geweldpleging. Het College heeft begrip voor de emoties die dit bij klager heeft opgeroepen.

3. De vraag die het College hier echter dient te beantwoorden, is of verweerster met haar handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening *ten tijde van het klachtwaardig handelen*. Het College is van oordeel dat dit zo is. Verweerster heeft in de klachtbrief

aan de rechtbank de onvrede van dochter X verwoord over de manier waarop haar vader invulling gaf aan de bewindvoering en het mentorschap. De brief van dochter X uit juli 2021 voegde verweerster als bijlage bij haar klachtbrief. Verweerster heeft de onvrede van dochter X aangevuld met haar eigen professionele zorgen en de professionele zorgen van organisatie Y over het functioneren van klager als mentor en bewindvoerder. De zorgen waren gebaseerd op verweersters eigen waarneming en oordeel, gevormd in gesprekken met dochter X en met klager, op de waarnemingen en oordelen van collega's en oud-collega's binnen organisatie Y en op het advies van Veilig Thuis om een melding te doen bij deze organisatie. Verweerster kon gelet hierop in redelijkheid tot het oordeel komen dat klager onvoldoende in het belang handelde van zijn dochter en haar wensen onvoldoende behartigde. Klager heeft weliswaar een aantal toezeggingen gedaan bij de bespreking van het zorgplan op 29 oktober 2021 én ook gedeeltelijk in gang gezet, maar de door verweerster noodzakelijk geachte concretisering bleef achterwege. Verweerster verklaarde hierover in de hoorzitting dat klager algemene toezeggingen deed, maar dat als de organisatie iets meer de diepte in wilde gaan, het gesprek met klager vastliep. Het College acht het dan ook, gelet op de omvang en duur van de problematiek, juist dat verweerster vanuit professionele overwegingen in december 2021 het oordeel van de rechtbank wilde weten over klagers geschiktheid als mentor en bewindvoerder. Dat klager een andere mening is toegedaan over de wijze waarop hij uitvoering gaf aan de op 29 oktober 2021 gedane toezeggingen, is in dit kader niet relevant.

4. Verweerster heeft haar zorgen in de brief aan de rechtbank en bij Veilig Thuis onderbouwd met concrete voorbeelden die klager als leugens kwalificeert, maar die naar het oordeel van het College moeten worden aangemerkt als een verschil in interpretatie van wat feitelijk is gezegd en van wat feitelijk heeft plaatsgevonden. Van leugens van verweerster is niet gebleken, niet bij de rechtbank en niet bij Veilig Thuis. Verweerster heeft haar keuzes op dat moment -eind 2021 en in februari en maart 2022- weloverwogen gemaakt in het belang van haar cliënt. Zij concludeerde dat dochter X op dat moment een goede inschatting kon maken van wat zij zelf wilde. Hierbij is ook van belang dat verweerster in de aanloop naar haar besluitvorming en handelen actief overleg heeft gezocht met haar collega's en zich toetsbaar heeft opgesteld.

5. Het college heeft meegewogen dat verweerster in de hoorzitting heeft gereflecteerd op haar handelen en heeft gezegd dat zij -achteraf bezien- met de verzending van de brief de relatie tussen klager en zijn dochter buitenproportioneel heeft verstoord en dat het -achteraf bezien- beter was geweest als zij op 28 februari 2022 de inhoud van de voorgenomen melding met klager had besproken. Dit ook gelet op de te verwachten spanningen die dit teweeg zou kunnen brengen in de relatie tussen vader en dochter. Dat ook een ander handelen mogelijk zou zijn geweest, doet er naar het oordeel van het College niet aan af dat haar handelen met de wetenschap die zij had ten tijde van het handelen waarop de klacht betrekking heeft, binnen de grenzen is gebleven van hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard werd aanvaard.

6. Het College acht het aannemelijk dat klagers dochter mondeling heeft ingestemd met de verzending van de klachtbrief aan de rechtbank. De rapportage waarin deze mondelinge toestemming is vastgelegd, is op verzoek van klager vernietigd zodat verweerster dit standpunt niet nader kan onderbouwen. Dit is echter niet nodig om de mondelinge instemming aannemelijk te achten gelet op alle omstandigheden in onderling verband en samenhang bezien. Voorts is niet gebleken dat dochter X haar mogelijk bestaande bedenkingen aan verweerster heeft kenbaar gemaakt in de aanloop naar de verzending op 10 december 2021 zodat verweerster hiervan geen verwijt kan worden gemaakt. Verweerster heeft de belangen van dochter X dan ook niet terzijde geschoven.

11. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is ongegrond.

Aldus gedaan op 12 oktober door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris